

Húsvéti szám

„Az én juhaim hallgatnak a hangomra, és én ismerem őket,
ők pedig követnek engem.” /Jn 10,27/

2016. március 27.

Tartalomból:

- **Krisztus feltámadásának érvénye** (1)
- **Gyülekezetünk története IV.**
A harmadik templom (2-3)
- **Húsvéti üzenet** (4)
- **Gyermekeink készítették** (5)
- **Könyvajánló** (6)
- **Gondolatok egy országos konferenciáról** (7)
- **Imádkozzunk!** (7-8)
- **Visszaemlékezés** (8-9)
- **Életem a zene** (10-11)
- **Tudtad?** (11)
- **Hirdetések** (11-12)

Krisztus feltámadásának érvénye

„Krisztus azért halt meg, és azért kelt életre, hogy mind a holtakon, mind az élőkön uralkodjék.” /Rm 14,9/ Hatással van-e Krisztus feltámadása a mindennapi életünkre? Akiére nincs hatással, az megmarad az „együnk és igyunk, mert holnap úgyszólamint meghalunk” megszokásaiban /1Kor 15,32/. Akiére hatással van, az levetkőzi a parázsnaságot, tisztátalanságot, szenvedélyt, gonosz kívánságot, gyalázatos beszédet /Kol 3,5,8/. Akiére hatással van, az minden „úrnapján” (vasárnap) a Krisztus testtel (az Ő gyülekezetével) együtt emlékezik erre, és újul meg e feltámadás ereje által /Fil 3,21/. Megbecsüli elhívását és a hívők közösségét. Kegyelemből él /Ef 2,5/. Bizonyosságot tesz arról, hogy a feltámadott Úr eljön itélni élőket és holtakat /ApCsel 10,42/. Tudja, hogyha élünk, az Úrnak élünk, ha meghalunk, az Úrnak halunk meg /Rm 14,8/. A hatás az élete változásában megmutatkozik, mások előtt is nyilvánvaló lesz. Volt-e neked ilyen új életre feltámadásod, kedves Olvasó? Ha nem, akkor szólít az ige: „Ébredj fel, aki alszol, támadj fel a halálból, és felragyog neked a Krisztus.” /Ef 5,14/ Nagypéntek és Húsvét adjon alkalmas időt, hogy megláthasd: mennyire uralkodik benned Krisztus. Kívánom, hogy mozgósítson erre az elsőnek idézett ige és a következő kis példa: Hudson Taylor misszionárius édesanyjának az volt a szokása, hogy mielőtt aludni tért volna, minden este megsimogatta fia homlokát, és így köszönt el tőle: Isten áldjon meg fiam, holnap ismét találkozunk. Egy este háromszor is visszatért elköszönni és még azután is visszavisszanézett a fiára. Másnap reggel nem jött a szokott időben, így fia ment érte. Ágyában halva találta. Összetette a halott kezét, megsimította a homlokát és az ismert szavakkal köszönt el tőle: Isten áldjon meg anyám, holnap ismét találkozunk.

/Kenyeressy Károly l.p./

Gyülekezetünk története IV.

„Emlékezz az ősidőkre, gondoldj az elmúlt nemzedékek éveire! Kérdezd atyádat, elbeszéli, véneidet, majd elmondják ...” /5Móz 32,7/

A harmadik templom

Az Orbán templom átengedése után sem maradt meg a békesség a két felekezet között. Most a katolikusok szerették volna az ő böjti szokásaik megtartására kényszeríteni a protestánsokat. Ezért megtiltották a mészárszékükben böjti napon a hús árusítását. A protestánsok ezért Musztafa pasához, a budai bejlerbejhez fordulnak védelmük érdekében. Ennek következtében Musztafa pasa 1577-ben rendeletet küld a gyöngyösi előljáráshoz a hús árusításának biztosítása és a civakodás megszüntetése végett.

Az 1580-as évek második feléig, a viszonylagosan megőrzött nyugalmi állapot a templomokkal kapcsolatosan felborul. Valószínűek látszik, hogy a diadalmaskodó Bocskai István szabadságharca kapcsán - az ő hitfelei - a gyöngyösi protestánsok próbálták előnyt kovácsolni a számukra kialakult kedvező helyzetből: kísérletet tettek a „város közepén” álló Szent Bertalan templom megszerzésére. Törekvésük bizonyosan felborzolhatta a felekezetek, illetve a város polgárainak kedélyét, mert ebből az időszakból számos „magas rangú” levelet találhatunk a gyöngyösi levéltárakban.

Annyi bizonyos, hogy 1605. augusztusában nagyvezéri parancs megy az egri bejlerbejhez és a hatvani kádihoz a protestánsok részéről előterjesztett panaszok kivizsgálása és orvoslása ügyében.

Egy másik levél, 1605-ben „Ali budai bejlerbejnek a portához intézett előterjesztése” arról számol be, hogy „a háború folyamán kb. 400-500 katona és hajdú jött Gyöngyösre Bocskay király seregéből, s azzal fenyegetődött, hogy a lakosok templomát elfoglalja. A lakosság lázadni kezdett”. A levélben kéri a „bejlerbej magas portát, hogy Bocskay királyhoz ez ügyben parancs menjen és a lakosok számára a templom birtoklása biztosítsák”.

Bocskai hajdúi bevonultak a városba, ahol néhány napot eltölthettek. Ez idő alatt hozzá akartak kezdeni a „város közepén” álló Szent Bertalan templom „megtisztításához”. A hadműveletek miatt azonban, a hajdúknak tovább kell állniuk.

Mindkét fél kereste a maga igazát és lehetőségeit. A protestánsok Bocskai Istvánhoz fordultak, a katolikusok az egri pasához. Ezért a protestánsok is kénytelenek voltak a „Bocskai levelével” oda fordulni.

A pasa vélhetően kegyelmesen fogadta őket, mert levelében nekik adott igazat, amit elküldött a hatvani kádihoz.

A levél érdekessége annak - a templom kapcsán tett - pontatlanságában áll. Az iratban Szinan egri bejlerbej íródeákja zavart okozott, mert „a város közepén a piacon álló” templomot tévesen „ház” („Öreg ház”) nevű (Orbán) templomként írta le. Ott pedig a Szent Bertalan templom, a katolikusok főtemploma

állott, amire az „új hitűek” tartottak igényt.

A hatvani szandzsákbej a két civakodó fél között nem ismerte ki magát, ezért - muszlin szokás szerint - úgy döntött, hogy amíg Bocskai István levelét nem látja, mindent felfüggeszt. Míg a gyöngyösi protestánsok újra Bocskaihoz fordultak, addig a katolikusok a „nagyvezírhez” folyamodtak.

A „nagyvezír” 1605. december 13-án, „Nándor Fejérvárt” kelt döntését Porkoláb János ferences szerzetes hozta Gyöngyösre. A döntésben a „Győzhetetlen Török Császárnak Feővezére, Basája, Mohamet Basa” egyértelműen és világosan közli, hogy „ez ideig a Piarcon való megyés Sz. egyházat a Pápista papok bírják minden hozzátartozó örökségekkel és jövedelmekkel egyetemben, mint elejétől fogva bírták, a Lutherek is az apácák egyházával és a Sz. Orbán egyházával és azokhoz való minden jövedelmekkel megelégedjenek és megmaradgyonak”. Majd a „nagyvezír” döntésének nyomatékot is ad: „a melyik fél részéről háborúság következne, nagybüntetéssel megbüntetik”.

Ebbe a protestánsok nem nyugodtak bele, és 1606. áprilisában a kassai országgyűléshez fordultak. A rendek az országgyűlés törvénykönyvének egyik cikkelyével olyan döntést hoztak, amely a katolikusokat igen hátrányosan érintette. A döntés értelmében a protestánsoknak lehetővé tette, hogy a templomuk mellé még egy harmadikat is birtokukba vegyenek. Arról, hogy az melyik legyen szabadon választhattak, a Szent Bertalan templom és a ferencesek temploma között.

Azért, hogy a protestánsok biztosan megerősítsék a döntést, Bocskaitól egy pecsétes adománylevelet kértek. Aki a

kérésre válaszként 1606-ban kiadott egy pátenst, amely gyakorlatilag megismétli a kassai országgyűlés döntését.

A kassai országgyűlés döntése - és Bocskai pátense - súlyos lelki és anyagi veszteséget jelentett volna a katolikusok számára. A jogfosztásba belenyugodni nem akaró katolikusok a török hatóságok előtt erőlyesen tiltakoztak, kérve, hogy Bocskai pátensének végrehajtását akadályozza meg. A török - régi szokása szerint - egy „nagytekintélyű paphoz” fordult, és tőle írásos választ kért.

Arra a kérdésre, hogy „Egy templomot, mely régóta egy bizonyos keresztén felekezet birtokában van, a magyar király és hatóságok engedélyével birtokába vehet-e új felekezet, a luteránus” egyértelmű rövid választ kaptak: „Nem. A templom korábbi birtokosainak kezében hagyandó”.

Úgy látszik a török észjárását a katolikusok ismerték jobban, mert a „budai müfti” válaszában nagy tekintélye volt a török hatóságok előtt. Mindazonáltal, mintha ez nem lett volna elég a katolikusoknak, megjárják a szokott utat a nagyvezírhez is, küldöttséget menesztenek annak budai táborába. Válaszként megérkezett „Mehmednek, a nagyvezér csaucsának a hatvani szandzsákbejhez intézett rendelete”. A rendeletében megtiltja, hogy a protestánsok újabb templom birtokosai legyenek, és a régi állapot fenntartását követeli. A protestánsok eljárását „fortélynak”, „csalárdságnak”, Bocskaihoz folyamodásukat „hazug jelentésnek” minősítette.

*/Az írás régi neveket, elnevezéseket, eredeti levelekből vett idézeteket tartalmaz!/
/N.R./*

Húsvéti üzenet

„Jöjjetek, nézzétek meg azt a helyet, ahol feküdt. És menjetek el gyorsan, mondjátok meg a tanítványainak, hogy feltámadt a halottak közül, és előttetek megy Galileába: ott meglátjátok őt. ” /Mt 28,6-7/

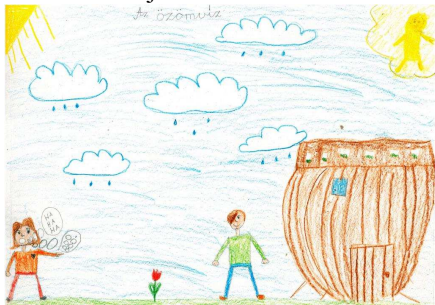
Egy hittan csoportban húsvétra készülődtek. A nyolc gyermek közül az egyik értelmi fogyatékos volt. A tanítónő ezért egyszerű feladatot adott: a gyerekek egy-egy műanyagtojást kaptak, hogy tegyenek bele valamit, ami a húsvét üzenetét jelképezi. Közösen bontogatták a visszahozott tojásokat. Az egyikben egy szép virág volt. Egy kislány jelentkezett, az övé volt a tojás. „Igazán szép jelképe a tavasznak”- dicsérte meg a tanítónő. A másik tojásban egy kövecske volt. Egy fiú szólalt meg, aki így fogalmazta meg a kő üzenetét: „Ha kivisszük az erdőbe, idővel benövi majd a moha, ami a száraz kővön tenyésző életet jelenti.” A harmadik tojás egy gyönyörű pillangót rejtett. „Először bebábozódik, majd lepke lesz belőle” – magyarázta tulajdonosa. A tanítónő izgatott volt, amikor a fogyatékos kislány tojásához értek. Amikor felbontották, a tojás üres volt. Mindannyian megdöbbenek. „Nem értetted meg a feladatot?” – kérdezte szomorúan a tanítónő a fogyatékos gyermeket. „Dehogynem” – válaszolta a kislány. „A tojás azért üres, mert a húsvéti sír is üres volt.” A gyerekek a választ hallva tapsoltak, éljeneztek, a tanítónő boldogan szorította magához a fiút. Sajnos, a beteg gyermek néhány nap múlva meghalt. Húsvét után temették. Koporsójára társai és a tanítónő műanyagtojásokat helyeztek. Mind a nyolc tojás üres volt.

Jézus sírja üres! „He is not here for He is risen” („Nincs itt, mert feltámadt”) – láthatja az utókor feliratát a Jeruzsálemben járó mai utazó. „Előttetek megy” – szól a húsvéti hír. Aki keresi Jézust, soha ne a múltban keresse! Ő nem egy az emberiség nagy halottjai közül! Nemcsak volt egyszer valamikor régen, hanem él! Mindannyiunk lelke előtt áll ma is! Sok hívő ezen a napon, amikor e sorokat olvasod, találkozott Vele! Jézus Krisztus soha nem elmúlt, soha nem túlhaladott, mert: „előttetek megy”, azaz Ő olyan valaki, aki előttünk jár, akit követni lehet ma is. „Előttetek megy Galileába” – azaz Ő előttünk megy a hétköznapi munkába, a mindennapi munkába, előtted megy a családi közösségedbe, azok közé, akik előtt bizonyosságot kell tenned! Feleml a reménytelen helyzetben, kísértéseidben, szomorúságodban és Magához emel halálodban! Az első keresztyének minden nap húsvéti ünnepet ünnepeltek. A mi húsvéti ünnepünk sem múlik el az ünnepnappal. A holnap, a holnapután is a feltámadás erőit hozza számunkra szakadatlanul. A Jézus szenvedéseit próféciába foglaló 22. zsoltár is így ér véget: „Rólad szól dicséretem a nagy gyülekezetben, teljesítem fogadalmaimat az istenfélők előtt. Az utódok szolgálják őt, beszélnek az Úrról a jövőendő nemzedéknek. Jönnek, és a születendő népnek hirdetik majd, hogy igaz, amit ő tesz.”

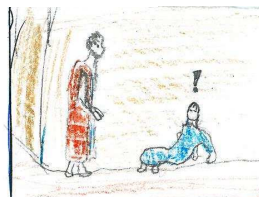
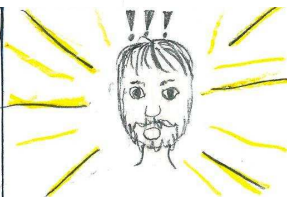
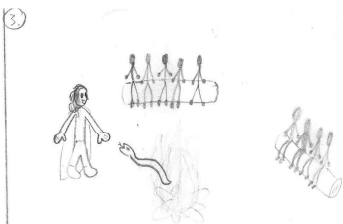
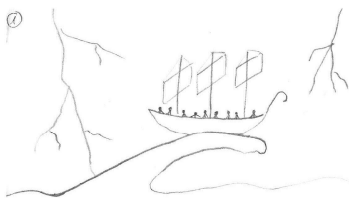
/K.K./

Gyermekeink készítették

Csodálatos rajzok készültek az év során. Minden rajzolónak gratulálunk!

Képregény Pál apostol életéről

Könyvajánló - Élet zsoltárhangra

Már a cím is megragadott, ahogy a kezembe vettem a könyvet. Egy regény, amely arról az emberről szól, aki fontos, és meghatározó alakja a magyar protestáns történelemnek.

A 17. század közepén járunk, a 30 éves háború idején, amikor is hősünket Tilly generálist spanyol zsoldosai megkínózták és kifosztották. A regény eleje egy börtönben játszódik, amikor a kapitány kérésére megírja visszaemlékezéseit, életét. Ezzel egyben tanúbizonyságot tesz Istenről.

Emberünk Szencen született 1574-ben, magyar református lelkész, nyelvtudós, filozófus, zsoltárköltő, egyházi író, műfordító.

Győrben, Göncön, Debrecenben tanult, de életének javát külföldön élte.

Igen, Szenczi Molnár Albertről van szó. Göncön Károlyi Gáspár környezetében tanúja lehetett a Vizsolyi Biblia fordításának és kinyomtatásának.

Részlet a könyvből:

„Gondolatai ismét visszatértek Károlyi Gáspárhoz, „az Istenes vénemberhez”, ... Károlyi Gáspár redős öreg arca ilyenkor kisimulni látszott, szemében felfénylelt a gyorstempójú, disputáktól heves ifjúság... - Érzed hát a szavak erejét és azok szépségét is?

Bizony kedves fiam, nekem a Biblia lefordítása nemcsak a hitemet, de a magyarságomat is megerősítette. Meggyőződtem arról, hogy az anyanyelvünk semmivel sem alábbvaló a többinél.”

A református énekeskönyv mind a mai napig Szenczi Molnár Albert által lefordított 150 zsoltárral kezdődik. „Laus viventi Deo” Dicsőség az élő Istennek! Írja a fordítás végéig.

Részlet a könyvből:

„Molnár Albert elkezdte a zsoltárt, halkan pendítve a szavakat, pusztán a szívével felerősítve. ... Éneklie minden strófáját, és utána megnyugszik. Nem érzi magát fáradtnak, folytatja az írást.”

Az első magyar–latin szótár elkészítése is az ő nevéhez fűződik.

Részlet a könyvből:

„- És most hogyan tovább, fiam - kérdezte apám. ...

- Könyvet adni a kezükbe, apám. Az a több, az a szebb. Hogy ami nekem nehéz volt, nekik már könnyebb legyen. Én így akarnék a tanítójuk, lenni!

- Miféle könyvről beszélsz te? Nincs elég, amiből tanulhassanak?

- Nincs. Máig sem bírnak egy használható lati-magyar szótárral. Már pedig az olyan a deáknak, mint kegyelmed kezében az ácszekerce, amivel munkálkodni tudott.

- Azt a szótárt akarod te megírni nekik?

- Azt. Régóta tervezem már és kívánnám mielőbb megvalósítani. De hát mit ér a szándék, ha üres zseb társul hozzá. Talán akadnak itthon, akik megértéssel lesznek és segítenek adományaikkal.”

A könyv írója:

Tóth-Máthé Miklós, elismert és kitüntetett író. Műveiben kiemelkedő a protestáns értékek magasra emelése. Maga is lelkész családban született. A debreceni hittudományi egyetemen beszédművelési és dramaturgiai ismereteket oktatott.

Ez a könyve, mély mondanivalójú olvasmányos történelmi regény. Csak ajánlani tudom minden-kinek szeretettel. /Kiadta: a Református Egyház Zsinati Irodájának Sajtóosztálya./ /Kné.Sz.K./

Gondolatok egy országos konferenciáról

„Mert Isten az, aki munkálja bennetek mind a szándékot, mind a cselekvést az ő tetszésének megfelelően.” /Fil 2,13/

Hálás szívvel köszönöm Istennek, hogy az előző évekhez hasonlóan gyülekezetünk gyerekosztályi közül négyen idén februárban is részt vehettünk, a Budapesten megrendezett Vasárnapi Iskolai Szövetség Gyermek-Evangelizációs Közösség Konferenciáján. Ugyanakkor köszönöm annak a testvéremnek is, aki felajánlotta, hogy elvisz minket autójával - férjére hagyva két kicsi gyermekét - mert őt is érdekli ez az esemény, annak ellenére, hogy még soha sem volt ilyen konferencián és szívesen hallgatná Isten tanítását.

Idén a Budafoki Baptista Gyülekezet adott otthont ennek az országos találkozóknak, ahol több száz gyerekek között szolgálatot vállalók voltunk együtt szeretetben. Az idei év különösen érdekes volt számunkra, ugyanis a gyerektáborokban végzett szolgálatról volt szó.

Egy áhitattal kezdtük a napot, amit közös imádkozással és ismert gyerekénekekkel folytattunk. Majd ezt követték a különböző szemináriumok a tábori fegyelemlről, a tennivalókról a tábor előtt, alatt és után, a táborszervezésről, a szolgálati csoport felállításáról és a kapcsolattartásról. Megismerkedhettünk egy kidolgozott és ötletekkel teli „Titkos Ügynök Tábor”-ral is, amely bármelyik gyerektáborban használható. A tanításhoz szükséges eszközökről is hallhattunk, úgy, mint „Szavak nélküli könyv”, bibliai lecke. Aztán elhangzott jobbnál-jobb ötlet: „világító kereszt”, „Kérdés doboz”, amit

mi is kipróbálhatunk a nyári táborunkban.

A délelőtt 10 órától délután 5 óráig tartó értékes tanítás néhány órája szinte elillant, köszönhető ez a jól felkészült tanítóknak és a kiváló munkatársaknak.

Az oda- és visszafelé utazásunk tele volt őszinte beszélgetésekkel, végig úgy éreztük, hogy Isten köztünk van és az egész napot vele együtt tölthettük szeretetben.

Kívánom, hogy sok ehhez hasonló együttlételet éljünk meg mindannyian!

Aldott feltámadást kívánok minden kedves olvasónak, testvéri szeretettel.

/V.F.Gy./

Imádkozzunk!

Húsvét ünnepének a titka egyszerre szól a régmúltról, a jelenről és az elkövetkező biztos jövőről. Krisztus feltámadása, örömmel és reménységgel ajándékoz meg bennünket. Nem szükséges, hogy az életünk a pénz hatalma körül forogjon. Mindennapjaink meghatározója - minden ellenkező látszat ellenére - nem az emberi önzés, nem is a nyers erőszak, hanem a mindenható Isten szeretete. Krisztus ugyanis Isten létére magára vette a mi emberi természetünket, szenvedett a szenvedőkért, halálra ítélték a bűnösökért, eltemették, de feltámadt! Ő ad feloldozást bűneinkből, értelmessé és örömtől sugárzóvá teszi életünket. Nagypéntek keresztje és a húsvét üres sírja, együtt hirdetik a világnak, hogy győzött a halálon az élet! Jézus feltámadásának örömhíre ajándékoz meg mindnyájunkat, családjainkat, közösségeinket, az Egyházat és a világot azzal a szeretettel, amellyel életünk értékesebbé válik.

A halált legyőző élet reménysége adjon nekünk megújulást életünkben, kapcsolatainkban, gyülekezetünkben, hogy

tudjunk fiatalból ifjúvá, szülőből édesanyává és édesapává, majd megbecsült nagyszülővé válni! Az ünnep fényében lássuk meg, hogy mi a feladatunk a világban! A feltámadt Krisztus adjon erőt emberi és keresztyéni hivatásunk teljesítéséhez, és Őt ünnepeljük húsvétkor családjainkban

és templomainkban! Krisztus minden szenvedést legyőző szeretetével forduljunk embertársaink felé! Ezért, imádkozunk kapcsolataink és közösségeink megújulásáért! Krisztus feltámadt! Az Ő békességét kívánjuk minden kedves olvasónknak!

/N.R./

Visszaemlékezés

Édesanyánk (Berzétei Lászlóné) visszaemlékezése.

Nagy ajándék volt, hogy évente elmehettünk Balatonszársóra az SDG üdülőbe. Szerény körülmények között éltünk. Nagy élményt jelentettek az esti tábortüzek. Nagyon megszerettem ott a zoltárokat és magyar népdalokat, amiket Balla Péter tanított. Az evangélium akkor érte el ott a szívemet, amikor nagyon boldogtalanul mentem el. Abonyban tanítottam egy évet. Egy barátnőm meggyanúsított azzal, hogy elcsábítottam a vőlegényét. Annyira megviselt, hogy azt mondtam: Ha nem történik velem valami, nem kívánok tovább élni. Balatonszárszón talán a harmadik napon személyes beszélgetést kértem Farkas Jóskától. „Maga azért boldogtalan Ilus, mert nem adta át szívét az Úrnak. Ha a szívét egy palotához hasonlítjuk, amelyben 100 szoba van és abból 99-et átad az Úrnak, de azt mondja, hogy abból egyet megtartok magamnak, akkor számolhat azzal, hogy oda a Sátán költözik be és onnan végzi támadásait. Vizsgálja meg, mi az, amit nem akar átadni az Úrnak!” Hát azt tudom, hogy Abonyba nem akarok visszamenni. Rájöttem, hogy ez az a szoba, ami a boldogtalanságom forrása. Elcsöndesedtem és azt mondtam: a szívemben az Úr Jézussal vissza tudok menni. Felszabadultam és öröm töltött be.

Aznapi levél érkezett szüleimtől, amiben írták, hogy Pécsre hívnak engem tanítani. Megmutattam Jóskának a levelet és azt mondtam: Jézussal én már vissza tudok menni Abonyba. Jóska így válaszolt: „Ha vissza tud menni, nem biztos, hogy vissza kell menni.” Boldogan mentem haza és örömmel mondtam édesanyámnak: újjászülettem! (Ez 1946 nyarán történt.)

Ákos testvére Kecskeméten végezte a gimnáziumot. Bekapcsolódott a Soli Deo Gloria szövetségbe (SDG). Nyaranta Balatonszársóra mentek táborozni. Nagyon emlékezetesek maradtak az esti tábortüzek. Előadások, népdaléneklések töltötték ki. Az SDG-n keresztül kapcsolódott be Muharay Elemér színjátszó csoportjába. Olyan sikert arattak előadásaik, hogy meghívták őket szerte az országba, sőt külföldre is többfelé. Az elszállásolásuk nem mindenütt volt megfelelő, ennek köszönhetően tüdőbajt kapott. Fertőzést kaphatott a nagyvátyi nedves lakásban, sőt Budapesten a Teológián, ahol olyan szobába került, ahol előzőleg TBC-s fiúk laktak. A mátraházai szanatóriumba is fölkerült, de gyógyszer nem volt még a betegségre. Mikor már nagyon legyengült Pécsre került kórházba. Azon az őszön kerültem én is a pécsi polgári iskola elemi iskolai tagozatába tanítani. Így lehetőségem volt Ákost többször is meglátogatni. Nyáry Pali bácsi, aki

megtudta, hogy Ákos élete vége fele jár, szólt nekem, hogy értesítem a szülőket. Taxiba ültem és Nagyvátyra mentem apáért. Klári húgom közölte, hogy apa nincs otthon, Szentlőrincre ment esküvőt tartani. Taxival Szentlőrincre mentem a templomhoz. Még nem kezdődött el az esküvő, de már összegyűlt a násznép. Édesapa megrendülését látva egy tanár, aki a násznép között volt és teológiára is járt, felajánlotta, hogy elvégzi az esküvőt. Apával Pécsre mentünk a kórházba. Édesapát otthagytam Ákosnál. Amikor apa belépett, Ákos azt mondta: agonizálok (haldoklom).

„Az Úr az én világosságom és üdvösségem: kitől félek? Az Úr az én életemnek erőssége: kitől remegjek? - Ha atyám és anyám elhagynának is, az Úr magához vesz engem.”

Imádkoztak együtt és édesapa szemtanúja volt, hogy akkor és ott Ákos befejezte földi életét. Az intézetbe bejött utána édesapám hozzám és beszámolt róla, majd hazament Nagyvátyra. Másnap reggel a vasútállomásra kimentem édesanyám elé, aki Budapestről jött Zsindelyné Tüdös Klára néniéktől csendeshétről és első kérdése volt: hogy van Ákos?

Most már jól – válaszolta a lánya. Hazament, de békességet kaptak az Úrtól, ha fájts is a szívük, mer tudták, hogy Ákos már az Úr Jézusnál a mennyben van. (1947. október 12.)

Életem során sok nehézségem támadt, amik megterheltek.

Tomkáné Anikám Budapestről lejött Gyöngyösre beszélgetni velem. Nehézségeimet látva azt mondta: Ilus, neked el kell jönnöd egy csöndes helyre megpihenni. Lacim is jóváhagyta, hogy menjek el. Így jutottam először el Torbágyra. Semmit nem hallottam

Torbágyról, azt se tudtam, hol van, de Ani elkísért. Meglepetésemre egy faluszéli tágas portán rendszeresen összegyűltek tizenöten-húszan. Trausch Liza volt a házak tulajdonosa, aki vendégként látta el az oda érkezőket. Valóban megpihentem és azzal mentem haza, hogy nagyon jó volt a lelki szolgálata, de nem értettem miért csinált a kis babonából nagydolgot. Eltelt egy hosszabb idő, amikor Isten rám terhelte, az addig semmibe vett babonás bűneimet. Annyira megviselt, hogy férjemet kértem, hadd menjek föl vonattal Budapestre Kádár Stefíhez, hogy megvalljam bűneimet. Kértem, hogy Tomkáné Anit is hívja oda. Följegyezgettem, ami csak eszembe jutott ezekből és elmondtam nekik. Ezután Ani rám kérdezett: Ilus, magad döntöttél a házasság kérdésében, vagy Istenre bíztad? Bevallottam, hogy magam döntöttem. Ani ezt mondta: Most Isten neked megbocsátott. Késő estébe nyúlt az otlétem és ott aludtam Stefinél. Másnap vasárnap volt. Reggel Stefi az aznapi útmutató ígét felolvasta: „Ezért ha valaki Krisztusban van, új teremtés az: a régi elmúlt, és íme: új jött létre.” /2Kor 5,17/ Gyorsvonattal hazamentem és még az istentisztelet előtt bocsánatot kértem férjemtől. Vasárnapi szolgálataiban Zákeus történetét vette sorba. Aznap ez az ige következett: „...Ma lett üdvössége ennek a háznak...”! /Luk 19,9/ Minden bizonytalanságot szétoszlattott bennem és nagyon örültem, hogy nem csak személyemre vonatkozik ez a drága ígélet, hanem házam népére is (család, gyülekezet).

Azóta örvendezőbb az életem. (Ezek 1975. táján történtek.)

Ma is boldog, hálás gyermeke vagyok az Úrnak.

/B.K./

Életem a zene

Családomnak köszönhetően már születésemtől fogva a Gyöngyösi Református Gyülekezet tagja voltam, itt kereszteltek meg alig három hónapos koromban, évről évre részt vettem a gyermektáborokban, majd 14 évesen itt konfirmáltam. Mivel családomat szoros kapcsolat fűzte a gyülekezethez, én is ebben a közösségben nőttem fel.

Szintén szüleim és testvéreim hatására történhetett, hogy hamar elkezdtem érdeklődni a zene iránt. Volt otthon egy zongoránk, amit már óvodás koromban próbálgattam időnként, a magam örömeire. Természetes volt, hogy hét évesen az iskola mellett a zeneiskolában Matinné Szabó Katalinnál hegedülni tanultam. Zongorázni három évvel később kezdtem el, Farkas Zoltán irányításával. Meghatározó évek voltak ezek, bár ekkor még teljes mértékben hobbiként tekintettem a zenére. Jelentős hatással volt rám a Református Kántorképző Tanfolyam Miskolcon.

12 éves koromtól hat éven keresztül minden nyáron itt töltöttem három hetet. Ez volt az első ismerkedésem az egyházzenevel, 14 évesen itt orgonáltam először, bepillantottam a zeneirodalomnak abba a szegletébe, melyet templomi használatra, Isten dicsőítésére komponáltak.

Gimnáziumi tanulmányaimat a Kecskeméti Református Gimnáziumban folytattam, ekkor kezdtem heti rendszerességgel orgonát tanulni Révész Lászlónál. Hatalmas fordulat volt számomra az itt eltöltött idő, egy év elteltével már biztosan tudtam, hogy zenei pályára szeretnék menni. A második osztályt így gimnázium helyett az akkori Kodály Zoltán Zeneművészeti

Szakközépiskolában folytattam.

Mindemellett kollégista maradtam a Kecskeméti Református Internátusban, így nem szakadtam el korábbi barátaimtól és a református közösségtől.

Érettségi után felvételt nyertem Budapestre, a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem orgona tanszakára. Tanáraim Fassang László, Pálúr János, Ruppert István és Szabó Balázs voltak, akik a mai napig egyengetik pályámat. Korábbi meghatározó élményeim – a kántorképző tanfolyam és a Révész László irányítása alatt Kecskeméten eltöltött évek – megérlelték bennem az elhatározást, hogy második zeneakadémista évemben elkezdjek az egyházzene tanszakon is tanulni, tanulmányaim legnagyobb részét kétszakosként végeztem. Egyetemi éveim alatt lehetőségem volt egy évet eltölteni ösztöndíjasként Németországban, a Herfordi Egyházzenei Főiskolán, ahol tanulás mellett templomi szolgálatot is végeztem, mely máig meghatározza az istentiszteleti zenéhez való hozzáállásomat. Jelenleg végzős vagyok Budapesten az orgonatanári képzésen, valamint szeptember óta az egyetem doktoriskolájának első éves egyházzenesz hallgatója.

Tanulmányaim mellett nagyon fontos szerepet tölt be életemben az aktív zenei tevékenység. Három éve szolgálok Budapesten a Gyulai Pál utcai Református Gyülekezetben, ahol a vasárnapi orgonálás mellett a kórus zenei vezetését látom el. Kamaszkorom éveinek hatására nagyon fontosnak tartom a magyarországi kántorképzést, öt éve tanítok orgonát a Fóti Evangélikus Kántorképző Intézet júliusi

tanfolyamában. Sokat foglalkozom ezen kívül koncertezéssel, akár orgonistaként, akár kórossal. Budapesti kórusom a Pax et Bonum Kamarakórus, mely javarészt a főtí kántorképző felnőtt tagjaiból alakult, s célunk az egyházzene minél szélesebb körben való terjesztése.

Egyházzénészként azt gondolom, hogy az igényes komolyzene közvetítésének színtere koncerttermek nagyszabású – és olykor meglehetősen drága – előadásai mellett a templom. Ilyen zenéléseim alkalmával – legyen az liturgikus keretek között, vagy ünnepi hangversenyen – azt tartom legfontosabbnak, hogy bárki találkozhatson színvonalas és elmélyült előadásokkal, s ezáltal közelebb kerülhessen azoknak a csodálatos ajándékoknak a felismeréséhez, melyeket Istentől kaptunk.

/Németh Zsuzsa/

A zene Isten legjobb adománya. Segítségével a legnagyobb kísértéseket is le lehet győzni. A zene a legjobb vigasztalás a feldúlt ember számára, még ha csak kevéssé is tud énekelni. A zene olyan tanítómester, aki az embereket nyugodtabbá, szelídebbé és értelmesebbé teszi.

*Luther Márton
gondolatai alapján*

Tudtad?

Németh Zsuzsa több alkalommal adott jótékonyági orgonahangversenyt templomunkban. A legutóbbira 2015. december 19-én került sor.

Megjelenésüket és adományaikat köszönjük! A befolyt összeget, a gyülekezeti hittanoktatás céljaira fordítottuk.

Külön köszönettel tartozunk Németh Zsuzsa művésznőnek, kedves testvérünknek! Neki és családjának Isten áldását kívánjuk!

Hirdetések

Hittanos beiratkozás

Május 20-ig lehet módosítani a kötelezően választható hitoktatás felekezeti elhatározását.

Kérjük a szülőket, hogy az iskolákban jelezzék, hogy azt kívánják, hogy a gyermekük református hitoktatáson vegyen részt.

Kérjük adományaikat:

- templomunk és műemlék épületeink lábazatának felújítására,
- a templomtorony homlokzatának és csatornázatának felújítására.

Kérjük, vegyen részt alkalmainkon!

Hirdetések

Állandó gyülekezeti alkalmak

Minden vasárnap:	Gyermek istentisztelet 10 ⁰⁰ órától Gyermekmegőrzés 10 ⁰⁰ órától
Minden vasárnap:	Istentiszteletek
1. vasárnap	Domoszló 8 ¹⁵ -től, Gyöngyös 10 ⁰⁰ órától, Mátrafüred 14 ³⁰ órától, Atkár 16 ⁰⁰ órától
2. vasárnap	Vécs 8 ³⁰ -tól, Gyöngyös 10 ⁰⁰ órától, Karácsond 15 ⁰⁰ órától, Vámosgyörk 16 ³⁰ -tól, Visonta 18 ⁰⁰ órától
3. vasárnap	Gyöngyös 10 ⁰⁰ órától, Rózsaszentmárton 15 ⁰⁰ órától
4. vasárnap	Vécs 8 ³⁰ -tól, Gyöngyös 10 ⁰⁰ órától, Gyöngyöshalász 15 ⁰⁰ órától, Adács 16 ³⁰ -tól
1. hétfő	Szolgálók bibliaórája 17 ³⁰ -tól
2. hétfő	Női óra 17 ⁰⁰ órától, Kékkereszt 16 ⁰⁰ órától (Kórház-Pszichiátria)
3. hétfő	Férfi óra 18 ⁰⁰ órától
4. hétfő	Kékkereszt 16 ⁰⁰ órától (Kórház-Pszichiátria)
Minden hónap utolsó hétfőjén:	Imaalkalom 18 ⁰⁰ órától
Minden szerdán:	Bibliaóra Gyöngyösön 17 ⁰⁰ órától
Minden kedden:	Bibliaóra Mátraházán 17 ¹⁵ -től, Kékestetőn 18 ³⁰ -tól
Minden pénteken:	Énekkari próba 17 ³⁰ -tól
Minden szombaton:	Ifjúsági alkalom 16 ⁰⁰ órától

Rendkívüli alkalmaink

Május 16. Pünkösdhétfő – Gyülekezeti nap Mátrafüreden

Június 27–július 1.– Gyermekhet az „olimpia jegyében”

GYÖNGYSZEM

Kiadja:

A GYÖNGYÖSI REFORMÁTUS
EGYHÁZKÖZSÉG

Szerkesztők:

Gyülekezetünk szolgáló közössége

Címünk:

3200 Gyöngyös Arany János utca 2.
tel: 06-37/311-563

**Ezúton kívánunk minden
kedves gyülekezeti tagunknak
és olvasónknak
áldott, békés Ünnepet!**

**Az Úr áldását kérjük a
Gyülekezetünkre!**